

Бате Петко, поводяй съсъ шулето,
пий на здраве и нами подай,
хайде съдайте, шетарни булки,
да заключимъ тозъ хубавъ кравай. . .

— Братовчеда ни, да ти е сладко!
Но досущъ гаче комка отпи!
— Той по-много да пий сурова̀тка
че какъвто го гледамъ изпитъ. . .

„Не съмъ, казва, народенъ представителъ
да ме водите тука и тамъ,
да ме поите и ме гощавате. . .“
Съ друга похта дойде той насамъ:

„Да се видиме, вика, съсъ чичови,
съ твоя, тате, кжсовския родъ. . .“
Пакъ остава едното обичане
между хората въ тоя животъ.